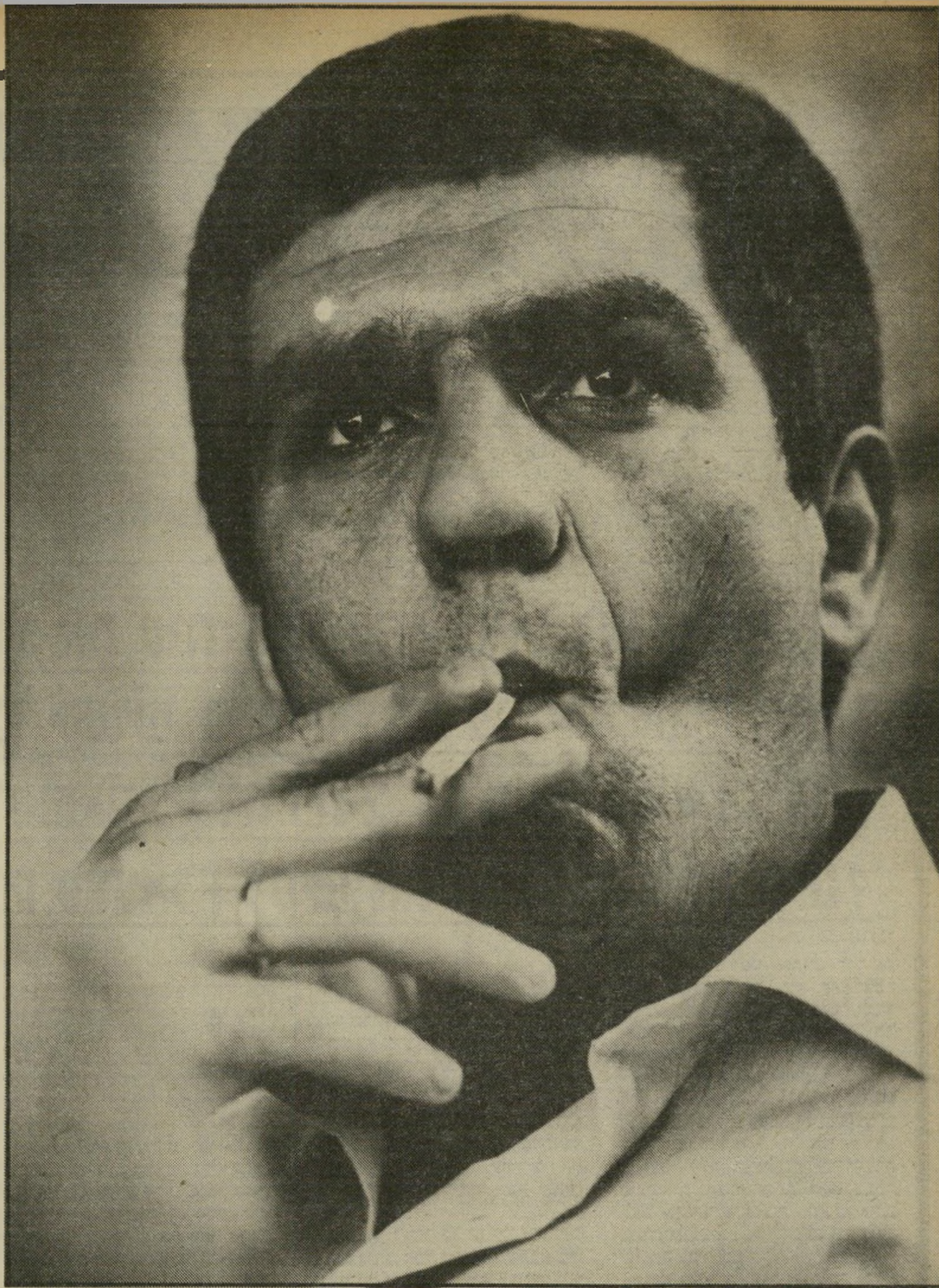

קצין מישטרה לא קונבנציונלי, אשר וולף — פורש מהמישטרה. „אני במיסגרת התפקיד החברתי שאני

במישר עורכידין. „זה לא בגלל סיבות כלכליות,“ הוא מציין. כאשר הוא מצביע על הגנ רחביהדיים המקיף את ביתו המפואר ברעננה. וולף נשוי ליהודית. אשה יפהפיה, בתו של קבלן נודע. שפתרה עבורו את כל בעיות הכלכלה.

מהשיבה לחשי

לפני שנה הועלה וולף בדרגה לרביפקד. לפני שנתיים המליצו כל הנוגעים בדבר לפני המפקח להעלותו בדרגה שנה לפני הזמן המינימלי הדרוש במישטרה, פו"ם. (פרק זמן מינימאלי). אולם אריה איבצן לא אישר זאת. וולף נאלץ לחכות עד המועד הקבוע בפקודות המישטרה כדי לעלות בדרגה.

יתכן שהסיבה להתנגדותו של איבצן היתה עניינית. אבל יתכן גם שהוא זכר כי וולף היה הקצין היחיד שהגיש בג"ץ בגלל פיטוריו של מפכ"ל המישטרה הקודם, הרצל שפיר. רברים כאלה לא שוכחים כל כך מהר במערכת המישטרית.

צביקה וולף עשה בחייו הרבה דברים בלתי שגורתיים. הוא נולד ברומניה בשנת 1951. למישפחה רחוקה מאוד. בעלת תרבות הונגרית.

הוא עלה ארצה בגיל שש ולמד בבית הספר העממי בפרדס חנה. אחר כך למד שנה אחת בישיבה והחליט לחפש התרגשויות. בגיל 15 התגלגל לשוק הפולני בתל-אביב. ליד רואר אלנבי. והחל מוכר שם שעונים ובשמים שקנה מימאים.

הבחור החסון נראה תמיד מבוגר מגילו. והוא התפרנס יפה. באותה תקופה נסע הרבה לאלית ועבר גם שם. בשנה זו הכיר את הסמים ואת עולם הפשע.

הוא חיפש התרגשויות ומצא אותן. הפעם האחרונה שלקחתי חשיש היתה אז לקול תקליט של הביטלס. חשתי על עולם הפשע וגם נמשכתי אליו. אבל לא היה לי אומץ,“ הוא מספר. רב שהכירו מן הישיבה ניסה להשפיע עליו לחזור, ולבסוף הצליח. וולף חזר לישיבה וסיים בה את לימודיו התיכוניים.

„מאז אותה שנה בשוק הפולני אני חילוני,“ הוא מגלה. הוא התגייס לצה"ל ושירת בשריון וכקצין ירדתי-הארץ. אחר כך הלך ללמוד מישפטים באוניברסיטת בר-אילן.

כבר בשנה הראשונה נבחר כסגן יושב-ראש אגודת הסטודנטים באוניברסיטה ואירגן שביתה. „באוניברסיטה בר-אילן לא היה מועד ב' לבחינות, ואני נלחמתי לשם כך,“ הוא מספר.

במהלך השביתה קרא מישו לאחת מחברות הוועד „זונה“, וצביקה וולף הכניס לו אגרוף בפנים. המותקף התלונן במישטרה ווולף נעצר ל-12 שעות. המתלונן חזר בו לבסוף מהתלונה ווולף שוחרר.

אחרי מלחמת יום-הכיפורים עזב את לימודיו באוניברסיטה ונסע עם חבר לאירופה. הם חיפשו עבודה כחוטבי עצים בשוודיה. אך לא קיבלו רישיון עבודה. כך התגלגל באירופה תקופה ארוכה.

הוא חזר למשך זמן קצר לארץ. זשוב חזר ונסע. הפעם לארצות-הברית. במשך שמונה חודשים גידל את זקנו ושערו וחי בקליולנד ובניו-יורק כהיפי לכל דבר.

בקליולנד עבר בחנות של ישראליים שמכרו לכושים צורכי כישוף. הם הציגו את וולף כצועני. והוא היה משכנע את הקונים לקנות דם עטלפים וספריי נגד השטן.

מלך התיכמנים

כאשר חזר לניו-יורק, התגורר עם בחורה קתולית ארוקה, שהיתה שרה במקלה-כנסיה. „הבית היה מלא צלבים ופסלים שלה, ואני, כדי להראות שגם לי יש דת, הבאתי מדורי את התפילין שלו והייתי מניח אותם כל בוקר, אחרי שכיסיתי את הפסילים שלה,“ הוא מספר בחיור.

שקית התפילין עדיין נמצאת בביתו בחדר-הספריה. את האותיות מיאש הרקמות עליה איננו רוצה לפרש, הוא רק אומר כי אלה ראשי התיבות של דודו, שנתן לו את התפילין, ואשר מת בינתיים.

ליד תיק התפילין בסיפריה מונח גם השעון המיוחד למישחקי שחמט. שבו היה משתמש וולף ברחובות ניו-יורק כדי להרוויח כסף במישחק שח עם עוברים ושבים על המדרכות.

בדצמבר 1975, לקראת יום הולדתו של אביו, החליט וולף כי הגיעה השעה לחזור. הוא בא ארצה ישר לתחנת הגיוס של המישטרה. „החלטתי כי החופש האמיתי הוא בתוך מיסגרת, ולכן חיפשתי את המיסגרת הקשה של המישטרה,“ הוא אומר.

למרות שיכול היה להתגייס כקצין בגלל עברו בצה"ל, החליט להיכנס לשורות המישטרה כשוטר פשוט ביחידה המרכזית. אחר כך עבר קורס-קצינים, שירת

פורים. בגיל 15 יצא את הישיבה והלך למכור שעונים בשוק הפולני בתל-אביב. אז גם הפך חילוני וטעם חשיש. לאחר מכן שירת בשריון ולמד מישפטים.

פורים בישיבה צבי וולף (באמצע) בעת לימודיו בישיבה התיכונית בפרדס-חנה יחד עם חברים בתחפושת

„בלי מכות,“ טוען צבי (צבי) „קח“ וולף, 33, רביפקד במישטרה עד לפני שבוע. הוא מכחיש בכל תוקף כי השתמש בנחשים או במכות כדי לסחוט הורעות מעצירים. אבל בשמץ של גאווה הוא מודה כי השתמש בשטיות בלתי שגורתיות ומתוחכמות כדי להשיג מטרה זו.

עורכידין ששמעו על התפטרותו מן המישטרה אמרו, כי החריגות שנעשו תוך כדי שתי החקירות הגדולות האחרונות שלו, הן שגרמו להתפטרותו מן המישטרה. צביקה וולף מכחיש גם זאת בתוקף.

בשנה האחרונה הצליח וולף לפענח שתי פרשיות סבוכות — את רצח הברוקר יעקב אלטרוביץ ואת הצתת קלאב-איי בתל-אביב. במהלך שתי חקירות אלה היתה האזנה לשיחה שניהלו החשודים עם עורכידינים. אלה המיקרים היחידים שבהם התגלה כי היתה האזנה כזאת בחקירה מישטרית.

צביקה וולף מכחיש כל אחריות להאזנה זו. אבל הוא מספר כיצד שבר את שעונו והמציא תרגיל מישטרתי רבי-היקף כדי ליצור לחץ פסיכולוגי על חשודים, כדי להביאם להוראה. אחרי הישגים אלה, ואחרי הצעת קידום מפתח במישטרה, החליט וולף בכל זאת לעזוב את המיסגרת בה שהה בשנים האחרונות. ולהיכנס לשותפות